

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรม
ของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา
๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัย
ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรม
ของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมที่สภามหาวิทยาลัย
แต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๖๔

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าหน่วยงานที่
มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่
มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง
หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ
ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้เรียน” หมายความว่า ผู้เข้าศึกษาตามหลักสูตรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙
และให้รวมถึงหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕๗

“จริยธรรม” หมายความว่า คุณธรรมที่แสดงออกทางกายและวาจาในลักษณะที่ดงามอันเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ของสังคม

ข้อ ๔ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของนายกสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ในส่วนของนายกสภามหาวิทยาลัยให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๕ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียนต้องรักษาและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อันเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๗ ต้องประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย อีกทั้งตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๑

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

107

นายกสภามหาวิทยาลัยต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๙ จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและเป็นกลาง
- (๓) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมและมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด
- (๔) รับฟังและเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- (๕) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
- (๖) อารมณ์ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานนายกสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงความคิดเห็นโดยสุจริต
- (๒) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด
- (๓) รับฟังการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- (๔) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) อารมณ์ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

ผู้บริหารต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์

อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาสำหรับอธิการบดี ให้รายงานนายก
สภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้บริหารต้องยึดหลักในการปฏิบัติหน้าที่และต่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรม และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) มีความรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๓) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนา
ทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
- (๔) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาทำการเพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณ
ของมหาวิทยาลัย
- (๕) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบที่อาจก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามจริยธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมในการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียม
- (๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ทักษะให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ
- (๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งกาย วาจา ใจ
- (๔) ไม่กระทำความประพฤติที่ขัดต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม
ของผู้เรียน
- (๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นการรับสินจ้างจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใ้
ผู้เรียนกระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
- (๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนา
ทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมอยู่เสมอ
- (๗) ศรัทธาในอาชีพของตน
- (๘) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร
ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) มีความรับผิดชอบทั้งผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๑๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์
ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๑๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหาย
หรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๑๓) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสมทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๑๔) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบต่อความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจริยธรรมต่อวิชาชีพของตน ดังนี้

(๑) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของตน

(๒) อุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) เรียนรู้เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความสามารถของตน เพื่อผลดีไว้ซึ่งคุณค่าและเกียรติศักดิ์ของวิชาชีพ

(๔) ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ หรือไม่แสดงตนว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาโดยที่ตนมิได้ทำขึ้นเอง

(๕) รับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมีความสามารถ

(๖) ศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพของตน

(๗) รักษาความลับของมหาวิทยาลัยและความลับอื่นที่ได้มาจากปฏิบัติหน้าที่หรือจากผู้มาติดต่อส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมหรือการตรวจสอบตามที่กฎหมายกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้ความเคารพนับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อบังคับระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ

(๓) ต้องไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และหรือปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้เกียรติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

(๒) ปกครองผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรมรับฟังความคิดเห็น ไม่กลั่นแกล้งผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาและพึงส่งเสริมความสามัคคีของผู้ใต้บังคับบัญชา

(๓) ดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติหน้าที่และสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม

(๔) สร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความสามัคคี ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในส่วนงานของตนเองทั้งในด้านการทำงาน การแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาส่วนงานของตนเอง

(๒) ช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสมานฉันท์ต่อผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้เรียนและหรือผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือสอนผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) ไม่แนะนำ สอนหรืออบรมผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

(๔) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและวาจา หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่มีใช้คู่สมรสของตน

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือความไว้วางใจที่มีต่อตนโดยมิชอบ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๖) ไม่พบผู้เรียนหรือผู้รับบริการตามลำพังในสถานที่หรือเวลาที่ไม่เหมาะสม โดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งอาจนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศได้

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของตน จะต้องชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อส่วนงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของผู้เรียน

ข้อ ๒๑ ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ผู้เรียนต้องรักษาวินัยของผู้เรียนและปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกประการอย่างเคร่งครัด

(๒) ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักศีลธรรม จรรยาบรรณและวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย

(๓) ผู้เรียนต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคีระหว่างกัน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นสุภาพชนและรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๔) ผู้เรียนต้องเชื่อฟังคำตักเตือน คำแนะนำหรือคำสั่งของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ปฏิบัติงานอาจขอตรวจบัตรประจำตัวของผู้เรียน ผู้เรียนต้องแสดงบัตรประจำตัวของผู้เรียน เช่น ในการใช้บริการห้องสมุดหรือห้องปฏิบัติการต่างๆ หรือในห้องสอบ หรือเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

- (๕) ผู้เรียนต้องแต่งกายให้สุภาพ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และหรือเครื่องแต่งกายของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย
- (๖) ผู้เรียนต้องเคารพและให้เกียรติต่อผู้อื่นและผู้เรียนด้วยกันตามแบบจารีตประเพณี ของสังคมไทย
- (๗) ผู้เรียนต้องช่วยดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๘) ผู้เรียนต้องไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

หมวด ๒

กลไกการส่งเสริมจริยธรรม การตรวจสอบจริยธรรม การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม และการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

การส่งเสริมจริยธรรม

ข้อ ๒๒ การบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน ย้าย หรือโอนตำแหน่ง ให้ใช้พฤติกรรมทางจริยธรรม ของผู้นั้นควบคู่กับความรู้ความสามารถ

ข้อ ๒๓ ปลุกฝังจริยธรรมและจัดให้ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยได้พัฒนา ส่งเสริมจริยธรรม และคุณธรรม

ข้อ ๒๔ จัดให้มีการศึกษาค่านิยมที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ และดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนค่านิยมนั้น

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบพิจารณาจริยธรรม

ข้อ ๒๕ เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือความประพฤติที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนจริยธรรม ให้หัวหน้าส่วนงาน ดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบพิจารณา หากเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อ แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาที่ได้

ข้อ ๒๖ ผู้มีอำนาจหรือคณะกรรมการตามข้อ ๒๕

(๑) เห็นว่าไม่มีมูลว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนจริยธรรม ให้ยุติเรื่อง

(๒) เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏอาจฝ่าฝืนจริยธรรมให้คณะกรรมการสอบหา ข้อเท็จจริงดำเนินการสอบสวนต่อไปและมีคำวินิจฉัย

(๓) เห็นว่าเป็นความผิดวินัยหรือมีความผิดทางวินัยอยู่ด้วย ให้เสนอตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยและให้มีอำนาจวินิจฉัยความผิดทางจริยธรรมด้วย

h

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๕ เห็นว่ามีการกระทำที่เป็นความผิด ให้กำหนดโทษตามข้อ ๓๔ และเสนอคำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการพิจารณา เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่ง ยุติเรื่อง ให้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงทบทวนคำวินิจฉัยหรือมีมติยืนยันตามความเห็นของคณะกรรมการ สอบหาข้อเท็จจริงและเสนออธิการบดีมีคำสั่งลงโทษตามข้อ ๓๐ ต่อไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ การตรวจสอบพิจารณาความประพฤติที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนจรรยาบรรณนี้ ให้พิจารณาจาก พฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับ ตลอดจนหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอันประกอบการพิจารณาและให้อยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาลด้วย

ข้อ ๒๘ การสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบพิจารณาความประพฤติที่ฝ่าฝืนจรรยาบรรณให้เป็นไป ตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ กรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและดำเนินการตามสมควร โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับข้อ ๓๔

ข้อ ๓๐ กรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้บริหารยกเว้นอธิการบดี ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน ให้คณะกรรมการเสนออธิการบดีพิจารณาโทษทางจรรยาบรรณและมีคำสั่งต่อไป

ส่วนที่ ๔

การบังคับทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๑ เมื่อมีคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้ว ไม่ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอีก

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยแล้ว ห้ามมิให้ตั้งคณะกรรมการ สอบสวนความผิดทางจรรยาบรรณในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

ข้อ ๓๓ การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนประมวลจรรยาบรรณนี้ หากได้รับโทษทางจรรยาบรรณแล้วให้ นำไปใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๔ โทษทางจรรยาบรรณ มีดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจควบคุม กำกับ และให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้
อย่างทั่วถึงและจริงจัง

หมวด ๕
การอุทธรณ์

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยทำหน้าที่พิจารณาการอุทธรณ์
คำสั่งลงโทษทางจริยธรรม

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ให้นำเอาข้อบังคับ
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การอุทธรณ์คำสั่งการลงโทษทางจริยธรรมให้อื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ